

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ΄ - Ἔτος ΚΣΤ΄ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1515 ²	Τῆς ἁγίας Παρασκευῆς Παρασκευὴ πρωτὴ 26 Ἰουλίου 2013 (2009)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Γυναῖκες, στολισθῆτε!

Ἐορτὴ καὶ πανήγυρις, ἀγαπητοί μου, σήμερα. Ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐορτάζει τὴ **μνήμη τῆς ἁγίας Παρασκευῆς**. Προβάλλει τὸ παράδειγμά της καὶ μᾶς καλεῖ νὰ τὴ μιμηθοῦμε.

Ἡ ἁγία Παρασκευὴ ἐπιβεβαιώνει, ὅτι ἡ γυναῖκα μπορεῖ σωματικῶς νὰ εἶνε «ἀσθενέστερον σκεῦος», ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Πέτρος (Α' Πέτρ. 3,7), καὶ δὲν μπορεῖ νὰ κάνη κάποιες ἐργασίες, ἀλλὰ ψυχικῶς σὲ πολλές περιπτώσεις ἀναδεικνύεται ἀνώτερη ἀπὸ τὸν ἄντρα. Γυναίκα ποὺ πιστεύει στὸ Θεὸ κ' εἶνε στολισμένη μὲ ἀρετὲς καὶ χάριτες, **ἡ Χριστιανὴ γυναῖκα, νικᾷ ὄχι μόνο τὸν ἄντρα ἀλλ' ἀκόμα καὶ τοὺς ἀγγέλους**: φθάνει σὲ ὕψος πολὺ μεγάλο, μέχρι τὸν οὐρανό. Κορυφαῖο παράδειγμα ἡ Παναγία, ἡ πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, ποὺ λάμπει περισσότερο κι ἀπ' τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Παράδειγμα ἀκόμα εἶνε καὶ ἡ ἁγία Παρασκευή, τῆς ὁποίας ἐορτάζουμε τὴν ἱερὰ μνήμη.

Γεννήθηκε στὴν πρωτεύουσα τοῦ τότε κόσμου, τὴ Ῥώμη, τὸν δεῦτερο αἰῶνα ἐπὶ βασιλείῳ Ἀντωνίνου (138-160 μ.Χ.). Οἱ γονεῖς της, ὁ Ἀγάθων καὶ ἡ Πολιτεία, ἦταν εὐσεβεῖς ἀλλὰ ἄτεκνοι. Παρακαλοῦσαν τὸ Θεό, νὰ τοὺς δώσῃ παιδί κι αὐτοὶ νὰ τοῦ τὸ ἀφιερῶσουν. Ὁ Θεὸς ἄκουσε τὶς προσευχὲς τοῦ εὐσεβοῦς ἀνδρογύνου καὶ τοὺς χάρισε ἓνα κοριτσάκι. Κ' ἐπειδὴ τὸ κοριτσάκι γεννήθηκε ἡμέρα Παρασκευῆ, τὸ ὠνόμασαν Παρασκευή. Μεγαλώνοντας ἔμαθε γράμματα, ἔγινε σοφὴ, πρὸ πάντων στὴ γνῶσι τῶν ἁγίων Γραφῶν. Ἦταν πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη στὸν Κύριο. Μετὰ τὸ θάνατο τῶν γονέων της, ἀφοῦ μοίρασε τὰ υπάρχοντά της σὲ φτωχοὺς, ἀσπάσθηκε τὴν ἀφιερωμένη ζωὴ καὶ ἄρχισε νὰ κηρύττῃ τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Γιὰ τὴν ἀγιότητα καὶ τὴν καθαρότητα τῆς ζωῆς της ἀξιώθηκε νὰ κάνη καὶ θαύματα.

Σήμερα δὲν γίνονται **θαύματα**. Γιατί; Διότι δὲν ζοῦμε σὰν τὴν ἁγία Παρασκευή. Πῶς νὰ

γίνουιν τώρα θαύματα; Οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἄπιστοι, ἄθεοι, ὑπερήφανοι, διεφθαρμένοι. Δὲν γίνονται θαύματα ὄχι διότι ἀδυνατίσῃ ὁ Θεός – ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ ἴδιος· ἐμεῖς εἴμαστε ἀνάξιοι νὰ δοῦμε καὶ ν' ἀπολαύσουμε θαύματα.

Ἡ ἁγία Παρασκευὴ θαυματοουργοῦσε. Θεράπευε τυφλοὺς καὶ κουφοὺς, ἀκόμα καὶ νεκροὺς ἀνέστησε. Καὶ μὲ τὰ θαύματα, τὴ διδασκαλία καὶ τὸ παράδειγμά της **πολὺς κόσμος πίστευε στὸ Χριστό**. Αὐτὸ ὁ διάβολος δὲν τὸ ὑπέφερε. Γι' αὐτὸ ἔβαλε δυὸ Ἑβραίους, πῆγαν καὶ τὴν κατηγορήσαν ὅτι κάνει προπαγάνδα, ὑβρίζει τοὺς θεοὺς, προξενεῖ ζημιὰ στὸ κράτος. Τὴν συνέλαβαν λοιπὸν καὶ τὴν ὠδήγησαν μπροστὰ στὸν βασιλέα Ἀντωνίνο. Ἐκεῖνος, ὅταν τὴν εἶδε, ἔμεινε ἔκθαμβος ἀπὸ τὴν ὁμορφιά, τὴν εὐφυΐα καὶ τὴν μόρφωσί της.

–Ἀρνήσου τὸ Χριστό, τῆς εἶπε, καὶ θά 'χῃς ἀπὸ μένα πλῆθος δῶρα.

–Δὲν τὸν ἀρνοῦμαι, ἀπαντᾷ ἐκείνη. Παρακαλῶ μάλιστα τὸ Θεό, κ' ἐσὺ ν' ἀφήσῃς τὴν εἰδωλολατρία καὶ νὰ ἔρθῃς στὴν ἀλήθεια.

–Σοῦ δίνω τρεῖς μέρες νὰ σκεφτῆς, εἶπε ὁ Ἀντωνίνος. Ἐὰν μετὰ ἀπὸ αὐτὲς δὲν θυσιάσῃς στὰ εἰδῶλα, σὲ περιμένουν μαρτύρια.

Καὶ ἡ ἁγία τοῦ ἀποκρίνεται:

–Μὴν περιμένεις. Ὅ,τι ἔχεις νὰ κάνῃς κάν' το τώρα. Ὅσες μέρες κι ἂν περάσουν, ἐγὼ θὰ εἶμαι ἡ ἴδια. Τὸν Κύριό μου δὲν τὸν ἀρνοῦμαι.

Τότε ὁ τύραννος διέταξε ν' ἀνάψουν φωτιά καὶ νὰ ζεστάνουν **καζάνι γεμᾶτο λάδι καὶ πίσσα**. Κι ὅταν πλέον κόχλασε, ἔρριξαν μέσα τὴν ἁγία, ἐνῶ ἐκείνη ἔκανε τὸ σταυρό της. Μὰ τὸ καζάνι –ἂς μὴ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, ἐμεῖς πιστεύουμε– ἔγινε γι' αὐτὴν δροσερό! Περνοῦσε ἡ ὥρα, κ' ἐκείνη δὲν πάθαινε τίποτα. Ὁ βασιλιάς ἀπόρησε καὶ τῆς εἶπε νὰ τὸν ῥαντίσῃ ἀπ' τὸ ὑγρὸ. Ἡ ἁγία τοῦ πέταξε λίγο μὲ τὶς φοῦχτες, μὰ μόλις ἔπεσε στὸ πρόσωπό του αὐτὸς τυφλώθηκε. Ἄρχισε νὰ φωνάζῃ καὶ νὰ τὴν παρακαλῇ νὰ τὸν κάνῃ καλά. Ἡ ἁγία μέσα ἀπ' τὸ

καζάνι προσευχήθηκε κι ὁ Ἄντωνίνος εἶδε πάλι τὸ φῶς του, πίστεψε στὸ Χριστὸ καὶ βαπτίσθηκε μὲ ὄλους τοὺς σωματοφύλακές του.

Κατόπιν ἡ ἅγια Παρασκευὴ πῆγε σὲ ἄλλα μέρη, κήρυξε, καὶ τέλος **μαρτύρησε δι' ἀποκεφαλισμοῦ** ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἄλλου βασιλέως.

Αὐτὸ εἶνε σύντομα τὸ συναξάρι τῆς ἁγίας. Μᾶς καλεῖ **νὰ μιμηθοῦμε τὸ παράδειγμά της** ὅλοι, καὶ ἰδιαίτερως **οἱ γυναῖκες**.

● Κάθε Χριστιανὴ νὰ γίνῃ μιὰ μικρὴ ἅγια Παρασκευή. Νὰ τὴ μιμηθῇ πρῶτον στὴν **ἐνδυμασία**, ὅπως τὴ βλέπουμε στὴν εἰκόνα. Ἐκείνη, ὅπως καὶ οἱ ἄλλες ἅγιες γυναῖκες καὶ ἡ Παναγία, εἶχαν σκεπασμένα τὸ σῶμα, τὰ χέρια, τὰ πόδια τους. Σήμερα ἡ γυναῖκα εἶνε ξεγυμνωμένη, ξεμπρατσωμένη, ἀδιάντροπη. Γυμνὴ στοὺς δρόμους, στὶς πλάζ, στὰ λουτρά, στὰ κέντρα, παντοῦ. Καὶ εἶνε αὐτὸ ἓνα σημάδι μεγάλης διαφθορᾶς τοῦ αἰῶνος μας. Κάποιος ἅγιος προφήτευσε: Ὅταν δῆτε τὴ γυναῖκα στὸ δρόμο γυμνὴ, τότε φθάνει τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

● Δὲν εἶνε ὁμῶς μόνο ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι. Ἐχει κι αὐτὴ σημασία, ἀλλὰ πρὸ παντὸς σημασία ἔχει ὁ ἐσωτερικὸς κόσμος τῆς γυναίκας. Πολλὲς γυναῖκες ἐξωτερικῶς εἶνε σὰν ἄγγελοι, ἀλλ' ὁ ἐσωτερικὸς τους κόσμος εἶνε ἄκοσμος. Καὶ τί πρέπει νὰ κάνουν; Νὰ στολίζονται. Naί, νὰ στολίζονται. Δὲν ἐννοῶ τὰ συνηθισμένα αὐτὰ στολίδια, στὰ ὁποῖα ῥέπει ἡ γυναικεία φιλαρέσκεια. Ἐννοῶ στολίδια πνευματικὰ καὶ μεγάλα. Ποιὰ εἶνε τὰ στολίδια αὐτά; Γυναῖκες ποὺ μ' ἀκοῦτε! Ἐσοδεύετε τόσα γιὰ φτειασίδια, βαφές καὶ κοσμήματα. Ἐγώ, μὲ βᾶσι ὅσα λέει ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ἐγκωμιάζοντας τὴν ἅγια Παρασκευή, θὰ σᾶς ὑποδείξω μερικὰ **καλλυντικὰ ἄλλου εἶδους**.

✓ Πολλὲς γυναῖκες βᾶφουν τὰ μάτια ἢ τὰ φρύδια τους. Ἄς ἀναλογισθοῦν, ὅτι ἡ ἅγια Παρασκευὴ ἔβαφε τὰ δικά της μάτια ὄχι μὲ τέτοια χρώματα ἀλλὰ μὲ δάκρυα, ποὺ ἔχυνε τὴ νύχτα ὅταν προσευχόταν. Γυναῖκα ποὺ κλαίει καὶ χύνει **δάκρυα**, γιὰ τὶς ἁμαρτίες της καὶ γιὰ τοὺς γύρω της, ἔχει τὰ ὠραιότερα μάτια.

✓ Κάποιες κρεμοῦν στ' αὐτιά τους σκουλαρίκια. Θέλετε νὰ σᾶς δείξω τὰ σκουλαρίκια τῆς ἁγίας Παρασκευῆς; Ἐκείνη στόλιζε τὰ αὐτιά της κρατώντας τα ἀνοιχτὰ καὶ προσηλωμένα στὰ θεῖα λόγια. Στολίστε κ' ἐσεῖς τὰ αὐτιά σας **ἀκούγοντας μὲ προσοχὴ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ**.

✓ Συχνὰ οἱ γυναῖκες κρεμοῦν στὸ λαιμὸ περιδέριαι – *κορδόνι* τὸ λέει ὁ ἅγιος Κοσμάς, κολλιὲ τὸ λένε σήμερα. Τὸ ἀνεκτίμητο ὁμῶς περιδέριαι ποὺ φοροῦσε ἡ ἅγια Παρασκευὴ

ἦταν **ἡ νηστεία**, ποὺ ἔκανε τὸ λαιμὸ της νὰ λάμπῃ μὲ ἄλλη χάρι. Φορέστε το κ' ἐσεῖς.

✓ Ἄν ἐπίσης σᾶς ἀρέσῃ νὰ φορᾶτε δακτυλίδια, κοιτάξτε τὰ δακτυλίδια τῆς ἁγίας Παρασκευῆς· εἶνε οἱ κόμποι στὰ δάχτυλά της ἀπὸ τὶς πολλὲς **μετάνοιες** ποὺ ἔκανε. Σεῖς ἔχετε;

✓ Στὴ μέση οἱ γυναῖκες φοροῦν ζώνη. Ἐλάτε ὁμῶς νὰ δῆτε καὶ τὴ ζώνη τῆς ἁγίας Παρασκευῆς· εἶνε **ἡ παρθενία** της, τὴν ὁποῖα ἐφύλαξε σὲ ὅλη της τὴ ζωὴ, σπάνιο κόσμημα.

✓ Ἄν τέλος συνηθίζετε νὰ φορᾶτε μεταξωτὰ καὶ ἄλλα πολύτιμα ροῦχα, ἐγὼ σᾶς δείχνω καὶ τὸ φόρεμα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, φτειαγμένο ἀπὸ μετὰξι ἀγγέλων· εἶνε **ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ντροπὴ** ποὺ τὴν σκέπαζαν πάντοτε, ἀπαραίτητα γιὰ κάθε γυναῖκα.

● Αὐτὰ εἶνε ὁ ἐσωτερικὸς στολισμὸς, ποὺ προτείνει σὲ κάθε γυναῖκα ἡ ἅγια Παρασκευὴ. Μιμηθῆτε τὴν. Μιμηθῆτε ἀκόμα τὴν **πίστι** της, μιὰ πίστι βουνοῦ. Ἄφοβη ἔμεινε καὶ μέσα στὸ καζάνι καὶ κάτω ἀπ' τὸ σπαθί. Δὲν φοβήθηκε. Ὅποιος πιστεύει στὸ Χριστὸ δὲν φοβᾶται τίποτα καὶ κανέναν! Οὔτε τοὺς δαίμονες φοβᾶται. Ἦρθε προχθὲς μιὰ γυναῖκα στενοχωρημένη καὶ κλαμένη. Ἐτρεμε. Τί εἶχε; Φοβόταν τὰ μάγια. Ἄν πιστεύῃς στὸ Χριστό, τῆς εἶπα, μὴ φοβᾶσαι· ὅλοι οἱ δαίμονες νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν κόλασι, δὲν μποροῦν νὰ σὲ βλάψουν. Ὁ Χριστὸς εἶνε παραπάνω ἀπ' ὄλους.

● Μιμηθῆτε λοιπόν, γυναῖκες, τὴν ἅγια Παρασκευὴ στὴν ἐνδυμασία, στὶς ἀρετὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου, στὴν πίστι της. Νὰ τὴ μιμηθῆτε ἀκόμη στὸ **θάρρος** καὶ τὴν **ὁμολογία** της. Μπροστὰ στοὺς τυράννους καὶ τὸ βασιλιᾶ διακήρυξε τὴν πίστι στὸ Χριστὸ κ' ἔκανε τὸ σταυρὸ της. Ἐμεῖς ντρεπόμαστε νὰ κάνουμε τὸ σταυρὸ μας· κι ὅταν τὸν κάνουμε, δὲν τὸν κάνουμε κανονικά. Ὅταν πᾶνε στὴν ἐκκλησία οἱ ἐπίσημοι, δὲν εἶνε σταυρὸς αὐτὸ ποὺ κάνουν· ἀντὶ σταυρὸ κάνουν μιὰ κίνησι ποὺ μοιάζει σὰ νὰ παίζουν βιολί. Ὅχι! αὐτὸ εἶνε ἐμπαιγμὸς. Σεῖς νὰ κάνετε **παντοῦ τὸ σταυρὸ σας**, κανονικά - ὀρθόδοξα, ὅπως τὸν ἔκανε ἡ ἅγια Παρασκευὴ. Κι αὐτὸς ὁ σταυρὸς κάνει θαύματα.

Χριστιανὲς γυναῖκες, μικρὲς καὶ μεγάλες, κι αὐτὲς ποὺ ἔχετε ἄσπρα μαλλιά κι ὄσες εἶστε νέες, **γίνετε μικρὲς Παρασκευές**. Κι ὅταν ἐσεῖς γίνετε σὰν τὴν ἅγια Παρασκευὴ, τότε θὰ δοῦμε καλύτερες ἡμέρες.

Εἴθε ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς νὰ σκέπη καὶ νὰ φυλάττη πάντας ἡμᾶς· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**